

Všeobecné mínění dospělých je: „Děti jsou šťastné, hrají si, nemají naše starosti, pracovní zatížení a ty jejich bolístky stačí jen pofoukat.“ Tato naivní představa šťastného a radostného dětství je dávno vyvrácený předsudek stejně jako představa, že dítě je sice často nemocné, ale jen tělesně a velice zřídka duševně. Deprese v dětství se vyskytuje poměrně často, je však mnohem častěji spojována s poruchami chování, agresivitou a s různými somatickými stesky než se symptomy depresivní poruchy u dospělých. Přesto mají depresivní děti a adolescenti podobné příznaky jako dospělí: nedokážou se radovat, mají nízké sebehodnocení, trpí pocity viny, mají chvílemi smutnou, zoufalou náladu (s myšlenkami na smrt), jsou podráždění, osamocení, sociálně izolovaní, někdy agresivní, neklidní až hyperaktivní, jindy unavení, tiší, pomalí s mnoha somatickými nebo vegetativními příznaky.

1

Záměrem této diplomové práce bylo zjistit četnost výskytu určitých příznaků depresivního syndromu u dětí se zaměřením na dospívající, s cílem poukázat na význam a důležitost aktivního vyhledávání, včasného zachytu, diagnostiky a zahájení preventivních opatření, popř. léčby rozvíjející se psychické poruchy. Bez náležité intervence je totiž riziko vážných důsledků depresivního onemocnění, jako je suicidium či kontinuita do deprese dospělého věku, značně vysoké.